

Goma ii raspunde lui Andreescu
Paris, 9 februarie 2005

Domnule Gabriel Andreescu,

V-am trimis textul "Sa invatam de la evrei?", nu
pentru a va, vorba
Dvs., "gratula" (prin cuvinte); nici de "a va
convinge de "dreptatea"
mea, ci pentru a va aduce la cunostinta p a r t e a
m e a d e a d
e v a r, intr-o marunta-chestiune care ma priveste
direct, dupa cum
ma direct privise si o alta marunta-chestiune
botezata: "drepturile
omului" - incepind din 1977.

"Drepturi" pentru care si eu (daca nu s-a inteles,
amanutesc: "pentru care drepturi-ale. - chiar si
eu" am avut de
suferit - o trag si in momentul de fata, in al 28-
lea an, spre
deosebire de Gabriel Andreescu, cel care a facut
din "drepturile
omului" o meserie; o cariera; o slujba; onorata -
si binisor
remunerata (cum asa: primesti bani pentru ca aperi
drepturile omului?)

Imi iau dreptul sa-l intreb pe Gabriel Andreescu -
aparator-oficial-

al-drepturilor-omului la congrese, colocvii,
conferinte, dezbateri:

1. Ce fel de d r e p t u r i apara el pe unde
umbla?;

2. Cine sunt o a m e n i i ale caror drepturi le
apara Gabriel
Andreescu - contra plata?

Fiind eu un egoist notoriu, incep (contra)
exemplele cu mine:

- Gabriel Andreescu, "prietenul meu", din 1990, a
devenit rapid, fara
tresarire, complice fidel al Gabrielei Adamesteanu
in campania de
denigrare a mea, autor al volumului de marturii
Culoarea curcubeului:
ma plansesem ca editorul Liiceanu retrasese cartea
din librarii
imediat dupa aparitie (iunie 1990), o depozitase,
iar in 1992-93 o
trimisese la topit: G. Adamesteanu a organizat,
prin revista 22 - cu
binecuvantarea Monicai Lovinescu - apararea lui
Liiceanu si acuzarea
autorului cartii distruse ca. il calomniaza pe
bietul distrugator de
carte;

- G. Andreescu a fost complice (credincios) al
 Gabrielei Adamesteanu

si dupa aceea: revista 22 a publicat in rafala
texte calomnioase la
adresa mea, dar a refuzat sa tipareasca
raspunsurile mele la
diatribele Biancai Marcu-Dumitrascu-Balota, D.C.
Mihailescu, M.
Iorgulescu, P. Barbaneagra, M. Martin s.a., s.a.;

- G. Andreescu a fost complice fidel al Gabrielei
Adamesteanu in
lunga campanie dusa de revista 22 impotriva
Jurnalului meu I-II-III,
editat de Nemira in 1997, iar la "Serata" lui I.
Sava, din 1997, nu a
rostit o silaba de protest cand tovarasa sa de
viata si de idei,
Adamesteanu, gafait secondata de A. Cornea - a spus
despre Jurnal ca
nu l-a citit (ca sa nu i se tulbure.tulburatura) -
ceea ce nu a
impiedecat-o deloc sa-l condamne hotarit!-
Jurnalul, de el este vorba
in continuare; nu a miscat in front nici in
momentul in care
Adamesteanu-Cornea au avut nerusina de a
"explica"
telespectatorilor ca Goma este vinovat de
agresiunea palestinienilor
impotriva Monicai Lovinescu! Iar cand I. Sava l-a
intrebat ce crede
despre Jurnalul lui Goma, G. Andreescu a raspuns -
la obiect. - ca

Goma a suferit mult la viata lui, deci este un personaj dostoevskian.;

- G. Andreescu m-a atacat in presa a propos de "antiamericanism";

- G. Andreescu m-a atacat in presa, pentru "antisemitism"- in particular recunoscind ca nu citise textul combatut.

Gabriel Andreescu regreta sincer ca imi distrug fiinta intr-o batalie in care, de asta data, nu am dreptate.

Daca ar fi gandit-scris - de pilda: "o batalie "desi detest termenul, ca si "lupta"" pe care – si de asta data - o vei pierde" (eu, Goma), totul ar fi fost corect gramatical, logic si drept-uman. Dar ca voi pierde. Care batalie? – actiunea in care sunt angajati mii, zeci de mii de persoane?

Dar admitind ca am pornit la o "batalie", cea pe care o voi pierde - din care motiv o voi pierde?: fiindca sunt slab?, fiindca am fost tradat de toti colegii-camarazii-tovarasii mei si am ramas singur-singurel?

Ei bine, nu: G. Andreescu ma anunta ca pricina rezida in faptul ca nu am dreptate.

Dar asta este o contaminare lingvistico-logica! A luat-o de la Gabriela Adamesteanu, complicea sa vreme de un deceniu de convietuire. Ea se pomenea anuntind: "Eu reprezint!" - atat, nu continua, pentru a lamuri ce anume reprezinta ea. Iata-l si pe fostul print consort gandind-sonorizind eclipse socialiste adamesteanice: "Nu ai dreptate!" - punct.

Ca sa putem continua discutia, accept ca nu voi fi avind dreptate "in mod obiectiv", fiindca eu apar, subiectiv,

p a r t e a m e a d e a d e v a r - dar oare de ce nu am eu dreptate?

Fiindca, dupa G. Andreescu, dreptate avea Liiceanu, filosoful-editor, ucenicul lui Noica - cand trimitea la topit cartea mea de marturii Culoarea curcubeului; avea dreptate G. Adamesteanu, cand se facea partasa a nesfarsitei fapte culturale a Liiceanului editor-topitor de

carte, precum si a imensului tsatsism (vine de la tsatsa) rostit-
scris de Monica Lovinescu in 22, la sugestia sfetnicilor dumisale:
Adamesteanu si Liiceanu: "Imi pare rau ca l-am cunoscut pe Paul Goma" – si nu a incetat de a mai avea dreptate (el, G. Andreescu de asta data) dupa ce, despartindu-se de sefesa 22-lui, a comunicat pe calea presei ca dansa a fost de totdeauna o denuntatoare.

"A nu avea dreptate." Asadar acesta este motivul pentru care Gabriel Andreescu, industrias al drepturilor omului ii ignora alegru pe romanii din Bucovina si din Basarabia (ba a militat-pentru si a consimtit la criminalul Tratat cu Ucraina): aceia nu aveau deloc dreptate cand se plangeau de persecutiile la care ii supusesera fratii rusi o jumatate de secol; apoi verii primari ucraineni, de cand devenisera independenti, deci liberi sa persecute ei pe altii, sa le interzica limba, scolile, cartile, periodicele; de dispretul suveran-analfabet al istoricului Zoia Petre, cea care ii desemna pe romanii din Basarabia si din Bucovina: "romanofoni";

Au dreptate - dupa Gabriel Andreescu - doar minoritarii din Romania, nu si majoritarii; dreptate au numai ungurii, numai evreii (bietii tigani, desi minoritari, ei au fost, vor fi folositi, dar "dreptate" nu vor avea nicicand) - nu si romanii atunci cand cer stabilirea si recunoasterea a d e v a r u * u i despre rolul evreilor in anul de cumplita ocupatie sovietica a Basarabiei si Bucovinei de Nord, incepind de la 28 iunie 1940; despre rolul ungurilor in Transilvania de Nord, ocupata de ei (nu de "fascisti", nici de "horthysti", ci de unguri) la 1 septembrie 1940 - precum si

a d e v a r u * despre responsabilitatea romanilor si a ungurilor in persecutarea-masacrarea evreilor si a tiganilor.

"Dreptate" si "adevar" nu se suprapun, nu sunt chiar acelasi lucru - stimate Gabriel Andreescu, salariat (in curand pensionar) al Drepturilor omului (din Romania).

Eu imi imaginasem ca "drepturile omului" sunt pentru toti. oamenii, nu doar pentru dulai. Fiindca o a m e n i sunt (chiar) si romanii, nu

doar ungurii; sunt o a m e n i si ne-evreii, orice-ar pretinde
evreii - orice-ar crede Gabriel Andreescu.

Sau poate ma insel iar? Fiindca nu am "dreptatea"
invocata in mesaj?

Sunt gata sa dialoghez cu oricine stie ce este un
dialog; cu oricine
este de buna credinta; cu oricine care, inainte de
a calomnia, de a
anatemiza, de a antisemitiza, dovedeste ca se afla
in cunostinta de
cauza - cu osebire in greaua-pesto-poate operatiune
a citirii
prealabile a textelor pe care le condamna cu
inversunare - in cor si
in-mod-organizat.

Altfel avem de a face cu un diktat, nu cu o
dezbateri.

Sanatate, Paul Goma